

N:r 7.

Ansvarig utgivare:
P. WALDENSTRÖM

Den 8 april 1909

Pris pr år:
På posten kr. 1.50
På Expeditionen > 1.25

68 årg.

Innehåll: Han har satt oss i det himmelska, av P. W. — Till ledning vid bibelstudium och bibelsamtal av P. W. — Gud hör bön. — Skulden betald. — Till våra brevskrivare, av P. W. — Vår inre missions ordnande. — Ett och annat från Amerika, av A. Serenius. — Övermod och missmod, av P. W. — Väckelse bland den svenska ungdomen vid läroverket i North Park i Chicago. — A. Carlsson (med fotografi), av J. N-én. — Från expeditionen. — Understödsfonden för ålderstigna predikanter och predikanterers änkor, av P. W. — Från verksamhetsfältet. — Från andra läger. — Söndagsskolan: Textutredningar av J. B. Gauffin och Johs Norborg. — Reseturer och annonser.

Han har satt oss i det himmelska.*

I.

Gud har med honom väckt upp oss och med honom satt oss i det himmelska, i Kristus Jesus. Ef. 2: 6.

Paulus stannar icke vid att säga: Han har uppväckt oss, utan tillägger: Han har satt oss i det himmelska, d. v. s. i den himmelska härligheten. Han talar där åter om det tillkommande, såsom om det vore förflutet eller närvarande. Alldeles på samma sätt och om samma sak talar han i Rom. 8: 30, då han säger: dem Gud har förutsatt, dem har han kallat, och dem han har kallat, dem har han rättfärdigat, och dem han rättfärdigat, dem har han och förhärliгат. Han har icke förhärliгат dem ännu, men han skall göra det. Och för aposteln står det så visst och levande, så att han frimodigt säger: dem har han förhärliгат. I Kristus ser han hela skaran av dem, som höra honom till. Vad som skett med Kristus, ter sig därför i hans ögon så, som vore det skett med dem. Därför upprepar han här åter det ordet i *Kristus Jesus*. Han har satt oss i det himmelska i Kristus Jesus. Det är synnerligen angeläget

* Vid dessa betraktelser följes den översättning av Nya Testamentet och Psaltaren, som utgivits av lektor P. Waldenström (textupplagan).

för honom att gång på gång i sina läsareshjärtan inskräpa, ja, på deras hjärtans tavlor ingravera detta: *Genom Kristus, med Kristus, i Kristus*. Därför må vi till alla rop, så att det tränger genom märg och ben: Bort med varje tanke på, varje tal om att kunna vinna den himmelska härligheten på annan väg än genom Jesus Kristus, att komma in i himmelen genom någon annan dörr än Jesus Kristus. Ingen kan komma till Fadern utan genom mig, så lyder Frälsarens egen bestämda förklaring om denna sak. Och aposteln Paulus säger: Vi hava en enda Gud, nämligen fadern, och en enda medlare mellan Gud och människor, nämligen Jesus Kristus. Så är det, och så förblir det, människor må säga därom, vad de vilja. De visas vishet, som reser sig upp emot Herrens ord, skall komma på skam. Ty Herrens ord är rätt, säger David. Skriften kan icke bliva om intet, säger Frälsaren. När icke blott denna jordens utan även himlarnas krafter bäva och förgås, då skall icke en prick vara förändrad av allt, vad han talat.

Han har satt oss i det himmelska — låt oss djupt i hjärtat inpräglade detta ord. Är det icke en tom fantasi? Nej, det är den mest verkliga av alla verkligheter, om vilka vi kunna tala. Johannes såg, såsom han beskriver det i Uppenbarelseboken, de frälsta samlade omkring Guds och Lammets tron, omgivna av hela änglaskaran. Han hörde deras sång. Den rörde sig allenast om Gud

och Lammets: Du är värdig att taga pris och ära och makt, ty du har blivit dödad och har igenlöst oss åt Gud med ditt blod. Det var ingen, som sjöng om människor, om Luther, om Paulus, om jungfru Maria. Alla sjöngo de ära åt Gud och Lammets. Av Gud var deras salighet och genom Lammets blod hade de vunnit den.

Ja, däruti är nu hela frälsningens verk fullkomnat i himlarnas rike, att allas hjärtan äro samlade i denna enda punkt: Guds och Lammets ära, Guds och Lammets förhållande. Ty såsom Gud är utgångspunkten för hela skapelsens tillvarelse, så är han ock målet för hela tillvarelsen. Och såsom världen fått tillvarelse genom Kristus, så skall ock hela skapelsen samlas i att förhålliga Gud genom Kristus Jesus.

Detta är den så genomgående teologien i Nya Testamentet, att man måste vara stenblind för att icke se det och mer än stenhård i hjärtat för att icke smälta inför en sådan bild av Gud och hans barmhärtighet.

Alltså: Gud har satt oss i det himmelska, i Kristus Jesus. Vi kunna betrakta den himmelska härligheten såsom vårt rätta hem. Där äro vi medborgare. Där är vår stat, säger aposteln: Vår stat är i himlarna, dådan vi ock vänta Frälsaren, vår Herre Jesus Kristus, som skall förhålliga vår förnedrings kropp och göra honom lika med sin härlighets kropp efter den kraft, varmed han förmår att underlägga sig allt (Fil. 3: 21). Vår stat är icke Sverige eller något annat land, utan det himmelska Jerusalem. Där äro alla troende medborgare, ja, Guds husfolk, såsom Paulus på ett annat ställe säger. Där försvinner all nationell åtskillnad, som består här på jorden. Där försvinner också all annan jordisk åtskillnad — åtskillnad mellan höga och låga, lärda och olärda, rika och fattiga. Ty alla skola där se Gud och bliva förvandlade till hans fullkomliga likhet. Där skall visserligen även vara åtskillnader, men icke såsom här på det sättet att somliga äro härliga och höga, andra förtrampade och låga. Nej, alla skola vara härliga och höga. Men den enes härlighet skall överglänsa den andres, såsom den ena stjärnan övergår den andra i klarhet och härlighet (1 Kor. 15).

Men icke allenast det. Där skall härligheten tillmätas icke efter den härlighet, som människor här ägt, utan efter den grad, vari den ene och den andre här har liknat Kristus. Om en sådan gradåtskillnad i härlighet talar Nya Testamentet på flere ställen, särskilt Herren Jesus själv. Och när den dagen kommer, skall det visa sig, att många, som här voro de främsta, där skola vara de yttersta, och många, som här varit de yttersta, skola där vara de främsta. Säkert är också, att på den dagen skola alla bliva förvånade, när de skåda upp mot den plats, där Herren sitter, och få se dem, som sitta närmast vid hans sida. Kan det vara möjligt, att det är den och den och den, som sitter där uppe? Ja, där går, som sagt, allt efter andra grunder än här.

Alla må vi sträva efter att i den himmelska härligheten nå så hög plats som möjligt. Det är ingen synd eller högfärd att så göra. Må vi bara göra det på det rätta sättet, nämligen så att vi ivrigt vinnlägga oss om att alltmer växa upp till större likhet med Kristus, växa upp till honom, som är huvudet, såsom aposteln uttrycker sig i kap. 4: 15.

Har du vuxit upp i likhet med Kristus under det sist förflutna året, då har du vuxit upp i rang i himlarnas rike. Låt oss fara därefter, ja, fakta och jaga därefter av alla krafter, såsom Paulus gjorde. Låt oss försaka all ogudaktighet och världslig lusta samt leva tuktigt, rättfärdigt och gudfruktigt i denna världen. Målet är värt så mycket och ännu mer.

När man för några år tillbaka hittade guld i Alaska, så rusade många tusen människor dit från alla kanter av jorden. Alla hoppades, att de där skulle kunna gräva till sig guld, högar av guld. Med stor glädje och uthållighet underkastade de sig de största ansträngningar, försaker och lidanden. Men under det en fann guld och blev rik, var det tio, som ingenting funno utan svult och fröso ihjäl. Så lönar mammon sina trålar. Här däremot hava alla, som äro i Jesus Kristus, ett bestämt, ett säkert och osvikligt löfte att vinna den ovanskliga härlighet, som intet öga sett och intet människohjärta anat, en härlighet som går så vida utöver alla våra föreställningar, som himmelen är högre än jorden. Därför säger aposteln annorstädes: Jag löper icke på måfå, jag faktar icke i vädret (1 Kor. 9: 26). Han jagar icke efter en såpbubbla, när han jagar efter den himmelska härligheten. Han vet, vad han tar i, han vet, att det är något, som är fastare än himlar och jord.

Vilken ousäglig trygghet och salighet är icke detta för alla, som tillhöra Kristus! Detta är det, som skall giva den trötta, jaktande och oroliga människoanden en sann, en stadig frid. Därför säger också Frälsaren: Kommen till mig, I alle, som arbeten och ären betungade, och jag skall giva eder ro till edra själar (Matt. 11). Allt annat är oro. Och det därför, att allt annat är ostadigt. Skall du komma till verklig ro för hjärtat, så måste du ha något stadigt, något orubbligt att vila vid. Men det enda stadiga, det har du i Kristus. »Världen har ej den ro, jag söker», står det i en sång. Om en människa vinner hela världen, har hon dock icke därmed vunnit ro. Och när hon som bäst tror sig ha vunnit ett säkert stöd för sitt hjärta, så blåser det bara en liten vind över henne, och det säkra stödet faller ihop såsom en såpbubbla.

Jag hade en bekant i Stockholm för många år tillbaka. Han hade upparbetat sin affär så, att den var mycket vinstgivande. Nu överlämnade han densamma till ett bolag, vars chef han själv blev. Sedan det skett, sade han till mig med stor glädje: »Nu har jag säkerhet för åtminstone 30 tusen kronors inkomst om året, och då kan man känna sig trygg.» Men hur länge räckte det? Några dagar därefter fick jag ett telegram, som meddelade, att han omkommit genom olyckshändelse. Vad hade han då för grund att stå på? Vad hade han, som verkligt kunde giva hjärtat frid och ro? Evighetens stora dag skall uppenbara det.

Må vi icke låta själafienden bedraga oss, så att vi börja fästa våra hjärtan vid det, som förgås. Låt oss orubbligt vila vid Herren Jesus och hans ord. Det sviker icke. Det förblir evinnerligen. Den som, när han slutar sin levnadsdag, kan säga: »Herre, på ditt ord har jag lifat och tröstat, på ditt ord har jag vilat, efter ditt ord har jag vandrat, och nu Herre min Gud och Frälsare,

nu lägger jag mig ned och somnar in på ditt ord» — han bör prisas lycklig. Och jag tror icke, att någon är så okunnig, att han icke förstår, att detta är sann lycka. Varför skulle vi då icke alla unna oss den lyckan? Varför skall du fly undan henne? »Jag flyr icke undan lyckan, säger du, jag söker henne». Ja, du jagar efter det, som du inbillar dig vara lycka, men som icke är det. Under tiden jagar lyckan efter dig, men du flyr undan henne. Och vad är världens allmänna lopp annat än en flykt undan den sanna lyckan och en jakt efter olycka, en flykt undan honom, som ropar: »Vänder eder till mig, så varden I saliga», och ett löpande efter honom, som är en mandråpare av begynnelsen?

O, Gud, du vår himmelske Fader, giv oss en rätt, enfaldig tro! Vilken oändlig skatt är det icke att leva i tro på Jesus Kristus!

Hur tomt är allt, vad världen har,
Hur kort dess nöjen vara!
Snart stundar natten, då en var
Av oss skall hädan fara.
Och då, vad är all lycka här
Emot det löftet: var jag är,
Där skolen I ock vara? Amen.

P. W.

Rom. 6: 6—11.*

v. 6. Med den gamla människan menar Paulus, vad den troende var, innan han blev troende. Det är således ett förflutet tillstånd. Läs Ef. 4: 22 följ., Kol. 3: 9. Paulus betraktade sitt förra tillstånd, då han levde i otro, såsom en annan människa, som genom dopet blivit korsfäst och begravnen med Kristus, så att hon icke mer var till. Den gamle fariseén Saulus var död och begravnen, och ur hans grav hade uppstått en ny människa, nämligen den kristne Paulus. Det är därför ett obibliskt tal, när man talar om den gamla människan såsom något, som ännu är kvar hos den troende. Så talar Luther i sin lilla katekes, då han säger, att den gamla människan skall genom daglig ånger och bättring förkvävas och dödas. Detta felaktiga och obibliska talesätt kommer därav, att man menar, att den gamla människan är detsamma som köttet. Köttet är den medfödda syndiga naturen, och den är kvar hos den kristne. Men den gamla människan är *det tillstånd, som består däri, att hon under sin otros tid levde efter köttet*, och det är slut. Den kristne är en *ny människa* (2 Kor. 5: 17, Gal. 6: 15), som icke lever efter köttet utan efter anden (Kol. 3: 9), även om köttet ännu frestar och strider mot anden (Gal. 3: 17).

Syndens kropp är synden själv. Även i Kol. 3: 5

* Vid dessa uppsatser följes den översättning av Nya Testamentet och Psaltaren, som utgivits av lektor P. Waldenström (textupplagan).

framställes hon såsom en kropp, vars lemmar äro de särskilda synderna. Jämför Gal. 5: 24. Somliga tro, att Paulus med syndens kropp menar den lekamliga kroppen. Men det måste vara oriktigt, ty synden är icke något kroppsligt utan något andligt. Att hon verkar genom kroppens lemmar, det är sant, men så göra människans *alla* andliga förmögenheter, även de kristliga dygderna, såsom kärlek, barmhärtighet, gudaktighet, trohet o. s. v. Och de bliva dock icke därigenom kroppsliga. Vidare är den troendes kropp enligt Pauli framställning icke något ont, som skall misshandlas eller dödas, utan ett Guds Andes tempel. Ja, han kallar de troendes kroppar för Kristi lemmar. Läs 1 Kor. 6: 15, 19. Jämför ock 1 Kor. 3: 16 f. Men Guds tempel och Kristi lemmar skola icke korsfästas eller tillintetgöras utan vårdas och helgas. Läs 1 Tess. 5: 23. När Jerusalems tempel blivit genom synd orenat, så skulle det renas men icke förstöras.

Här är nu rikt tillfälle att i samtalet tillämpa detta på de särskilda förhållandena i livet.

v. 7. Den som dött, han är kommen i det tillstånd, att han icke kan synda mer. Han kan varken stjäla, mörda, smäda, bedraga eller förfördela någon människa vidare på något sätt. Naturligtvis vill Paulus med dessa ord icke förneka, att den, som dött i otro, kan synda i dödsriket. Han talar endast om det närvarande livets synder, vilka ske genom kroppen. Såsom nu den lekamligen döde är alldeles skild från detta livets synder, så att han omöjligen kan deltaga i dem, så skall den, som andligen är död med Kristus, vara så avgjort skild från de synder, vari han förut levat, att han är såsom den döde, som icke vidare har några lemmar att synda med.

v. 8. Om vi hava dött med Kristus från synden, så tro vi, att vi ock skola leva i livs nyhet (v. 4) tillsammans med honom inför Gud. Det nya liv, som den kristne lever, är en gemenskap med det liv, som Kristus själv lever för Gud. Det är ett evigt liv i fullkomlig helighet. Läs Kol. 3: 3 f.

v. 9. Märk, huru aposteln här grundar den kristnes eviga liv på Kristi uppståndelse från de döda. Är icke Kristus uppstånden, då har döden behållit herraväldet över honom. Och då kan han icke frälsa någon annan från döden eller från dess orsak synden. Läs 1 Kor. 15: 14—19.

v. 10. Kristus var själv syndfri. En naturlig död hade han därför icke kunnat dö. Men *världens* synd kunde tillfoga honom döden på ett våldsamt sätt. Hans död var alltså en följd av synden, men icke hans egen synd utan världens. Och den dog han bort ifrån. Det skedde en gång för alla, så att det icke mer kan upprepas.

Men vad han lever, det lever han för Gud. Hans liv på jorden var väl också ett liv för Gud i den meningen, att han alltid gjorde det, som behagade Gud (Joh. 8: 29). Men det var ett liv i förnedring. Läs Fil. 2: 7 följ. Han var underkastad svaghet, så att han kunde träffas av döden, som till följd av synden härskade i världen. Nu är han för evigt upphöjd över allt, vad synd och död heter.

v. 11. På samma sätt skola de troende nu låta det vara avgjort för deras hjärtan, att de äro döda för

synden, så att de icke mer kunna leva i henne, men däremot levande för Gud, så att han får råda över hela deras liv.

Här är nu ett rikt tillfälle att i samtalet gå in på det enskilda livet och dess olika förhållanden: huru man kan göra alla sina gärningar, även de ringaste sysslor, inför Gud. Ty jämt så mycket är ditt liv kristligt, som du gör alla dina gärningar inför Guds ögon, sökande hans ära och välbehag.

P. W.

Gud hör bön.

En predikant i Amerika berättar i en kristlig tidning följande:

Det var en kväll i Youngstown, O. Vid slutet av ett möte kom en fader och hans två döttrar fram — han och flickorna och en son hade blivit frälsta där — och en av döttrarna sade: »Ni måste hälsa på vår moder, innan ni reser.» Jag svarade: »Jag får icke tid nu.» Hon svarade: »Mamma är sjuk och hon kan icke leva länge» — och hennes läppar darrade — »ni måste komma och se henne.» Jag gick dit, och jag skall aldrig glömma de ögonen. Hon är nu i härligheten. Hon sade: »Så snart jag hörde, att ni skulle komma för att hålla möten här, stängde jag in mig i mitt rum och bad för min man och mina döttrar och min gosse, och jag bad för dem varje kväll jag var hemma här allena. En kväll kom min gosse in och sade: »Flickorna gävo sig åt Kristus i kväll». Några kvällar senare kommo flickorna och sade: »Bror kom till Jesus i kväll». Då tog jag de tre med mig och vi bådo för fadern. En kväll kommo barnen hem och ropade: »Mamma, pappa lämnade sig åt Jesus i kväll». Jag ville inte, att ni skulle lämna Youngstown, förr än jag hade sett edert ansikte, ty Gud har hört mina böner.»

(Ur Missionsvännen, Chicago).

”Skulden betald.”

Ofvansjö missionsförening firar påskdagen en jubileumsfest med anledning av, att det är 30 år, sedan missionshuset uppfördes, och att det nu är *skuldfrött*.

Missionsföreningen i Virserum kunde den 9 mars fira en stor högtidsdag, emedan alla tre dess missionshus då voro betalda. Ungefär vid samma årstid har föreningen haft för sed att komma samman från hela socknen med gåvor av många slag för att ha en försäljning för missionsändamål. Så skedde ock nu. När det, då tillkännagavs av föreståndaren J. Lindholm, att en av föreningens medlemmar *inbetalt den sista skulden* av omkring 1,200 kr. till Virserums sparbank, glänste tårar ur mångas ögon. Glädjen över, att föreningen hädanefter kan ägna sig mer odelat åt inre och yttre mission, var allmän.

Kolbäcks friförsamling firade 25-årsjubileum den 6, 7 och 8 mars. Predikanterna Fredin, Ramsberg och Englund; som förut tjänat församlingen, jämte dess nuvarande predikant, Mattsson, framburo därvid livets ord.

Församlingens inkomster under 25-årsperioden ha uppgått till 25,913 kr. Vid festen meddelades, att den sista skulden å missionshuset blivit betald.

Till våra brevskrivare.

Tillåt mig vänligen bedja dem, som skriva till mig, att de sätta ut sina namn. Så snart jag ser, att ett brev är utan namnunderskrift, så river jag sönder det och kastar det i papperskorgen *oläst*. I sådant fall har ju brevskrivaren kastat bort både arbete och postpengar förgäves. Om någon vill tala med mig, vare sig skriftligen eller muntligen eller i telefon, måste jag förbehålla mig att få veta, vem han är. Det är ju en billig begäran.

P. W.

Vår inre missions ordnande.

För att saken må bli så mycket mera känd bland missionsvännerna återgiva vi här i sammandrag dels den s. k. inremissionskommitténs förslag till ordnande av den inre missionen dels styrelsens utlåtande däröver. Förslaget i sin helhet finnes att få på Svenska Missionsförbundets expedition:

A. Inremissionskommitténs förslag.

I. Utskott och sekreterare för den inre missionen.

Föreslås tillsättande inom Missionsförbundets styrelse av ett utskott även för den inre missionen, bestående av fem ledamöter med sin särskilda av Missionsförbundet avlönade sekreterare. Sekreteraren väljes av generalkonferensen på förslag av styrelsen med sex månaders ömsesidig uppsägning.

II. Distriktsföreståndarna.

Föreslås att distriktsföreståndareinstitutionen bibehålles och följaktligen även benämningen: distriktsföreståndare.

Distriktsföreståndarna väljas av Missionsförbundets generalkonferens på förslag av respektive distrikt på obestämd tid med sex månaders ömsesidig uppsägning. Lönerna utgå ur Missionsförbundets kassa och bestämmas av styrelsen.

III. Distriktsindelningen.

Föreslås följande indelning av distrikten:

1. Norrbottens län;
2. Västerbottens län;
3. Ångermanland med norra Jämtland;
4. Medelpad och övriga delar av Jämtland;
5. Gästrikland, Hälsingland och Härjedalen;
6. Uppsala och Stockholms län med undantag av södra delarna;
7. Dalarne;
8. Västmanlands län och sydvästra delen av Uppsala län;

9. Södermanlands län med Södertörn;
10. Örebro län;
11. Värmland och Dalsland;
12. Västergötlands norra del och Bohuslän;
13. Skaraborgs län och södra delen av Älvsborgs län;
14. Jönköpings och Hallands län;
15. Östergötlands län;
16. Kalmar län och Gottland;
17. Kronobergs och Blekinge län;
18. Kristianstads och Malmöhus län.

Emot beslutet att lägga Gottland till Kalmar län anmälde L. T. Jakobsson, Stånga; sin reservation.

IV. Distriktsråd.

Föreslås tillsättande inom varje distrikt av ett distriktsråd, bestående av distriktsföreståndaren jämte tre övriga ledamöter, vilka, där så anses lämpligt, kunna väljas bland länsföreningarnas styrelser.

Distriktsråden tillsätts av generalkonferensen på förslag av respektive distrikt för en tid av tre år.

V. Verksamheten inom de mindre församlingarna samt på mörka orter.

Föreslås att missionseleverna efter första eller andra läsåret vid Missionsskolan under ett års tid anställas av Missionsförbundet för verksamhet företrädesvis på mörka orter inom de olika distrikten.

Denna elevernas verksamhet ordnas av utskottet för den inre missionen genom respektive distriktsråd.

Ersättningen för denna elevernas verksamhet bestrides av Missionsförbundet.

Vidare förordas användandet av evangelister för verksamhet på mörka orter.

För erhållande av lämpliga krafter till hjälp i arbetet i de mindre församlingarna böra distriktsråden i respektive distrikt ingå till de församlingar, som ha fast anställda predikanter, att få använda dessa predikanter någon kortare tid för denna verksamhet.

Som ersättning till missionseleverna för ovan angivna verksamhet föreslagits utgå ur Missionsförbundets kassa, bör i följd härav anslagen till läns- och ansgariiföreningarna proportionsvis minskas eller helt indragas.

Det åligger därför distriktsråden inom varje distrikt att söka insamla medel till denna verksamhet, så att andra missionsmedel ej behöva användas. Och för att detta skall kunna ske föreslås, att en kollekt till förmån för denna verksamhet upptages årligen inom varje till Missionsförbundet ansluten församling eller missionsförening.

VI. Läns- och Ansgariiföreningar.

Beslöts uttala som en allvarlig önskan, att i de län, där två eller flera läns-, ansgarii- eller andra större föreningar finnas, som äro anslutna till Missionsförbundet, dessa, för att erhålla en enig och kraftig länsförening, böra sammansluta sig till en gemensam organisation. Dock må, där så anses lämpligt för verksamhetens kraftigare bedrivande, föreningen indelas i kretsar.

I de län däremot, där inga länsorganisationer, som

äro anslutna till Missionsförbundet, finnas, bör det ligga distriktsrådet varmt om hjärtat, att någon länsorganisation bildas.

VII. Ungdomsverksamheten.

Föreslås bildandet inom Svenska Missionsförbundet av en ungdomsorganisation benämnd: Svenska Missionsförbundets ungdomsavdelning, bestående av ungdomsorganisationer av större eller mindre omfattning.

Ungdomsavdelningens verksamhet ledes av en kommitté bestående av tio ledamöter, utgörande ledamöterna i utskottet för den inre missionen jämte fem övriga ledamöter, som väljas av ungdomsavdelningens årsmöte.

Ungdomsavdelningens årsmöte hålles i samband med Svenska Missionsförbundets generalkonferens; och föreslås härför exempelvis lördagen i den vecka, generalkonferensen hålles.

VIII. Söndagsskolverksamheten.

Av största vikt är det även, att allt främst en kraftig söndagsskolverksamhet bedrives.

Denna verksamhet synes bäst kunna göras effektiv genom samarbete mellan distriktsråden, samt läns- och ansgariiföreningarna.

Lämpligt torde vara att söka anställa särskilda för denna verksamhet lämpliga personer inom de olika distrikten.

Distriktsråden i de olika distrikten böra låta sig angeläget vara, att söndagsskolmöten hållas samt att å lämpliga tider och ställen kurser anordnas, antingen för söndagsskolarbetare särskilt eller ock i samband med evangelistkurserna.

Även bör vid missionsmöten och predikningar i allmänhet denna verksamhet hava sin plats och med värme betonas.

Stockholm den 4 december 1908.

B. Styrelsens utlåtande.

Om den inre missionens ordnande.

Svenska Missionsförbundets styrelse har vid sitt sammanträde i sistlidne januari tagit i allvarligt övervägande och under två dagar dryftat det förslag till den inre missionens ordnande, vilket utarbetats av den kommitté, som generalkonferensen i juni 1908 tillsatte. Därvid beslöts att angående förslagets särskilda avdelningar göra följande uttalande:

I. Utskott samt sekreterare för den inre missionen.

Att inom styrelsen tillsätta ett särskilt utskott med egen sekreterare för den inre missionen vore icke lämpligt. Däremot kunde det nuvarande missionsutskottet dela sig på två avdelningar, där så behövdes, av vilka den ena hade att förberedelsevis behandla frågor rörande den yttre missionen, den andra rörande den inre, innan de företoges till avgörande av missionsutskottet i dess helhet.

Såsom kommitterade tänkt sig den nye sekreteraren,

skulle hans förnämligaste verksamhet vara förlagd ute i landet. För detta ändamål behövde han vara fri från alla ordinarie expeditionsgöromål. Styrelsen anser alltså, att han bör direkt tillsättas såsom *resesekreterare*, men att han de tider, då han är hemma i Stockholm, där han skall vara bosatt, bör biträda på expeditionen med där förekommande göromål, särskilt sådana som röra den inre missionen.

Att han väljes av generalkonferensen, anser även styrelsen lämpligt, dock att han sorterar under styrelsen.

Emellertid vill styrelsen hava uttalat, att med tillsättandet av en sådan resesekreterare icke det trängande behovet av en vid expeditionen fast andre sekreterare är fyllt. En sådan sekreterare måste, i likhet med förste sekreteraren, vara införsatt i expeditionsarbetet i hela dess omfattning, ankommande det på dem bägge att sinsemellan fördela göromålen efter förefallande behov.

Slutligen bör även stadgas, att resesekreterarens uppsägning från Missionsförbundets sida sker genom generalkonferensen efter förslag av styrelsen, skolandet styrelsen, innan sådant förslag ingives, inhämta distriktsrådets tankar därom.

I utomordentliga fall bör styrelsen äga befogenhet att utestänga resesekreteraren från tjänstgöring intill tiden för nästa generalkonferens, och skall styrelsen då inför generalkonferensen redogöra och ansvara för sin åtgärd. Gillar generalkonferensen åtgärden, så skall uppsägningen anses hava skett den dag, då han avstängdes från tjänstgöring.

II. Distriktsföreståndarna.

Att lönerna för distriktsföreståndarna skulle bestämmas av styrelsen utan vidare inskränkning, är olämpligt. Därför bör ett visst lönebelopp fastställas såsom det högsta, inom vilket styrelsen har att hålla sig.

Dessutom bör i denna avdelning bestämmas:

att distriktsföreståndarna skola sortera under styrelsen,

att uppsägning från Missionsförbundets sida sker genom generalkonferensen på förslag av vederbörande distriktsråd,

att styrelsen i utomordentliga fall äger befogenhet att, sedan vederbörande distriktsråd blivit hörda, avstänga en distriktsföreståndare från tjänstgöring, gällande därom vad om resesekreterares avstängning ovan är sagt.

III. Distriktsindelningen.

Distriktet 6 bör heta: Uppsala och Stockholms län med undantag av Södertörn och sydvästra delen av Uppsala län.

Distriktet 12 bör heta: Norra delen av Älvsborgs län samt Bohuslän.

Västerbottens Lappmark bör fortfarande behållas såsom missionsfält med samma organisation som för närvarande.

För att bereda medel till denna utvidgning av distriktsföreståndareinstitutionen ävensom till realiserande av i avd. I och V föreslagna åtgärder torde indragning, eller i särskilda fall minskning, böra ske av de medel, som nu utgå till läns- och ansargärföreningar, till sön-

dagsskolverksamheten, till verksamheten på mörka orter samt resepredikantverksamheten, dock att, vad den sistnämnda beträffar, de nuvarande resepredikanterna tills vidare behållas, och att styrelsen och missionsutskottet tillerkännes rättighet att vid förefallande särskilt behov till en eller annan trakt på Förbundets bekostnad sända en predikant, som kan vara lämplig att där verka samt villig att gå dit.

IV. Distriktsråd.

Vid denna avdelning har styrelsen endast det tillägget att göra, att jämte de tre valda ledamöterna böra utses två suppleanter.

Vad kommitterade här föreslagit angående distriktsrådets uppgift, synes styrelsen mycket praktisk.

V. Verksamhet inom de mindre församlingarna samt på mörka orter.

Kommitterades förslag, att »missionseleverna efter första eller andra läsåret vid Missionsskolan under ett års tid anställas av Missionsförbundet för verksamhet företrädesvis på mörka orter inom de olika distrikten», måste styrelsen motsätta sig. Om det sättes i verket, skulle säkerligen flertalet av eleverna icke återkomma till det tredje året utan bliva — åtminstone de mest begåvade — anställda i församlingar, något som Missionsförbundet icke kunde förhindra. Ett sådant avbrott i studierna vore i och för sig olämpligt och hinderligt för deras utbildning. Att de genom nämnda anordning skulle vinna praktisk erfarenhet är sant, men då de är ligen under julferierna i 4 veckor och under sommarferierna i 13 veckor hava tillfälle till praktisk övning genom predikoverksamhet i olika delar av landet, så synes detta vara nog under den egentliga skoltiden såväl för deras egen utbildning som för att »knyta ett fast och innerligt band mellan missionsvännerna i landet och Missionsskolan till fromma för båda».

Däremot torde det vara lämpligt, att elever efter avslutad kurs i Missionsskolan anställas under ett år av Missionsförbundet såsom missionärer på mörka orter, därest de äro villiga därtill. Någon myndighet att ålägga dem det äger Missionsförbundet icke, utom i det fall, att de äro bestämda för den yttre missionen. Ty att såsom villkor för deras utsändande på missionsfält i hedna världen bestämma, att de skola verka ett år såsom missionärer på mörka orter i hemlandet, det måste Missionsförbundet äga rätt till. Och denna rätt bör Missionsförbundet begagna, därest icke behovet på missionsfältet gör det nödvändigt att tidigare utsända dem dit.

För övrigt bör avdelningen få följande lydelse:

Distrikt, som önskar att erhålla sådana elever för verksamhet inom sitt område, göra genom sitt distriktsråd framställning därom hos Missionsförbundets styrelse;

Elevernas avlöning utgår från Missionsförbundet, men vederbörande distriktsråd åligger att tillse, att nödiga medel därtill insamlas inom dess distrikt, så att andra missionsmedel ej behöva för ändamålet tillgripas;

Distriktsråden ordna och övervaka elevernas verksamhet samt avgiva vid verksamhetsårets slut till styrelsen sitt omdöme därom;

För verksamheten inom de mindre och ekonomiskt svagare församlingarna, ävensom på mörka orter, böra distriktsråden tillse,

att evangelistkurser hållas, där lämpliga lärarekrafter finnas att få,

att tillgängliga evangelister utsändas och deras verksamhet ordnas efter bestämd plan, samt

överenskomma med de starkare församlingarna, som hava fast anställda predikanter, att få använda dessa predikanter för tillfällig verksamhet inom svagare församlingar, där behovet är trängande, eller på en eller annan mörk plats.

VI. Läns- och Ansgariiföreningar.

Styrelsen anser, att denna avdelning bör alldeles utgå, enär Svenska Missionsförbundet såsom sådant icke lär kunna göra något åt, vad där avhandlas, huru önskvärt det än må vara. Saken må lämnas åt distriktsrådets och distriktsföreståndarnas samt läns- och ansgariiföreningarnas egna omtanke.

VII. Ungdomsverksamheten.

Styrelsen vill här föreslå den ändring, att uttrycket *Ungdomsavdelning* utbytes mot ordet *Ungdom*. Namnet skulle då enligt vanlig förkortning bli *S. M. U.*

Sedan styrelsen avstyrkt ett särskilt utskott för den inre missionen, blir det nödvändigt att angående de tio ledamöterna i kommittén bestämma, att halva antalet utses av styrelsen bland dess medlemmar.

Dessutom anser styrelsen, att i denna avdelning bör betonas vikten och betydelsen av *bibelskolor*, ävensom plikten för predikanter, distriktsföreståndare och andra att verka för de unga troendes indragande i församlingen.

Att en hel dag av generalkonferensens och årsmötets tid skulle undantagas för ett särskilt ungdomens årsmöte, anser styrelsen icke lämpligt utan föreslår en halv dag. Att därtill bestämma en viss dag måste styrelsen avstyrka, då styrelsens frihet att efter omständigheterna anordna möten icke bör inskränkas.

VIII. Söndagsskolverksamheten.

Vad denna avdelning innehåller, anser styrelsen gott.

I övrigt anser styrelsen, att kommitterades förslag bör av generalkonferensen antagas.

Ett och annat från Amerika.

Till Pietistens läsare.

»Och hans svett var såsom blodsdroppar, som föll ned på jorden». Lukas 22: 44.

Det var i det minnesrika Getsemane vår Frälsare utstod dessa hemska lidanden. Ack, huru han led! Se huru han kämpar! Hör huru han beder! Allt detta var för *vår* skull, för din och min skull, broder och syster. Han blev pinad och slagen, på det att vi skulle gå fria.

Vi hava nu under den gripande fastlagstiden tillfälle att på nytt följa vår Frälsare på hans smärtostig. Detta har också under alla tider varit *en källa till tröst och styrka* för Sions trötta pilgrimer. Där finns kraft och nåd för alla svaga och skuldbelastade. Det är *gudomlig* kraft, som där strömmar in i vår själ. Ju längre vi leva med Herren, desto bättre se vi, att det är endast genom förlösningen i Jesus Kristus, som vi kunna bli saliga. Vi fattiga syndare behöva mer till vår frälsning än ett skönt *ideal* att följa. Vi behöva en *försonare* och *återlösare*. Och en sådan hava vi uti vår Frälsare. Vi behöva höra annat än moralläxor och granna läro-system uppställas för oss, vilka vi ändå aldrig varken för tiden eller evigheten kunna bli belåtna med eller hålla. Vi behöva höra talet om synd och nåd, om Guds eviga faderskärlek, som kom honom att utgiva Sonen i en blodig död till vår frälsning. *Denna* predikan känna vi igen och den svarar mot vårt hjärtas innersta behov. Vi känna det i livet och vi skola säkerligen känna det ännu mer i döden, att det enda hoppet för vår salighet är det, att *Jesus dog för oss*. Ack, Guds folk, bygg ditt hopp på *blodsgrunden*. Ty den håller. Lyssna icke till det bedrägliga talet i världen, som vill föra dig bort från denna grund, ty då går det dig evigt illa. Se på vår Frälsare, där han lider, till dess att ditt kalla hjärta slår av idel tacksamhet och genkärlek till honom, som led och blödde för din skull. Just för dig, som tycker dig själv vara den allra ovärdigaste, dog Kristus, Guds Son. Av ofattbart värde är det för Guds folk, att så här en gång om året göra Kristi försoningslidanden till *särskilt* studium och föremål för bön, ehuru vi ju hela året tänka därpå och predika därom.

Missionspredikanterna i Amerika iakttaga också allmänneiligen den fruktbärande seden att under passions-tiden allvarligen framhålla Kristi lidanden såsom *grunden* till vår frälsning. Och med erkännande av alla brister i vår församlingsverksamhet, så måste det likväl sägas, att våra predikanter predika ett verkligen fulltö-nigt evangelium. Under de 18 år, som jag varit med i verksamheten i Amerika, har jag icke en enda gång av någon predikant bland missionsvännerna hört något, som ens *lätit* som en avvikelse från den bibliska läran om synd och nåd. Den röda tråden är lika klar som någonsin. Denna predikan har också burit de härligaste frukter i vårt land. För närvarande hållas serier av extra möten i många, många av Förbundets församlingar. Predikanterna göra utbyten med varandra en vecka i sänder. En hel evangelistskara kommer på detta sätt ut i verksamhet. Många ägna ju också hela sin tid åt evangelistarbete och bibelundervisning.

Björk reser över hela landet och *styrker* lärjungarnas hjärtan med sin kärnfriska och evangeliska predikan. Nyvall håller bibelutläggningar och föredrag i andliga och kyrkliga frågor, hvilka äro högst upplysande. Det är lika nöjsamt som lärorikt att höra dessa föredrag. Gåvorna äro mångahanda. Alla helgade gåvor böra vi tacka Gud för, men alla böra vi vandra i ödmjukhet, ty ingen av oss är outhärlig. Den lille segslitne och eldige Skogsberg skall visst använda återstoden av sitt liv till evangelistverksamhet, om han kan komma lös ifrån sitt kära Tabernakel. Men det sitter väl åt. Om

det skulle ske, så ger han sig nog icke förr än han varit hos eder i Sverige. Ack, vad den lille kroppen arbetar! Och vilken tro till Gud och entusiasm för hans sak! Nu håller han rent av på att *förtäras av nit-älskan* för att förena de tre fraktioner av missionsvänner, som finnas i Amerika. Och vem vet, om det icke till sist kommer att *lyckas*. Ja, varför icke? Det vore en syn, åt vilken himmelen skulle glädja sig och tusenden av Guds barn likaså. Meningen är nu, att föreningen skall verkställas år 1911, således året efter sedan Förbundet firat sitt 25-års jubileum. Det vore ju en vacker början på det andra fjärdedels seklet av dess tillvaro. Men det är många intressen, som vilja blockera en så kristlig och Gud behaglig handling, som den vore.

Missionsförbundet i Amerika synes i alla fall utveckla sig i allmänhet i en sund och god riktning. Många oegentligheter finnas ju, men så är det väl överallt. Världsanden vill gärna tränga sig på oss. Och på många ställen har den nog fått stort insteg. Men, om man får tro rapporterna, så är förhållandet fullt ut lika gott i somliga avseenden hos oss, som vad det är i vårt fosterland. Det sociala livet vill gärna tränga det religiösa åt sidan, men det synes, som skulle dessa tillställningar i bönehusen i Sverige vara mera allmänna och hotande, än vad de äro hos oss. Herren hjälpe oss att vara på vår vakt, så att det icke går för oss, såsom det har gått med en av våra grannförsamlingar. Då de äldre samlades i kyrkan till fastlagsgudstjänst, då ställde ungdomen till med lekstuga å annat håll i den rena lärans namn. Ja, det var luterskt det. Må Herren nådeligen skona *våra* församlingar från att på ett dylikt sätt förvärldsligas!

Förbundets nya sångbok »Sions Basun» är nu utkommen. Det är en synnerligen rik sångsamling. Det skönaste draget i denna sångbok är, att man där intagit en så stor samling av de gamla *odödliga och oöverträffade psalmerna* av de erkänt stora mästarna i musikens och sångens värld. En stor del nya och stämningsrika sånger finnas också. Men den massa *fabricerade* sånger, som finns nu för tiden, ha fått stanna utanför den bokens pärmar. Det tager naturligtvis en tid av många år, innan den boken kommer att användas i alla Förbundets församlingar, men *den kommer*. Så mycket är visst.

Till sist vilja vi sända en hjärtlig fridshälsning till Guds folk i högan nord. Herren bevara eder alla i nåden, och bevara han eder från den hemska mörka otrosvåg, som nu sopar fram i vårt kära fosterland. O, vilket mörkt moln, som nu håller på att urladda sig över Sverige, då våra heligaste klenoder av hädare i professorsmantlar trampas ned i smutsen! Upp, Guds folk i Sverige till strid och värn för kristen tro och rena seder, *medan du ännu har någon kristen tro att värna!*

Eder i Kristus

A. Serenius.

Övermod och missmod.

Övermod i framgången är en farligare frestelse än missmod i motgången, *ty övermodet har Gud emot sig.*

P. W.

Väckelse bland den svenska ungdomen vid läroverket i North Park i Chicago.

Om denna skriver Missions-Vännen den 23 sisl. februari:

»På Missionsförbundets årsmöte i januari beslöto vi att i februari månad, då predikanteleverna hemkommit från sina julferier, hava en vecka av särskilda evangeliska möten för det andliga livets väckande och upplivande. Och vi sände kallelse till broder Isak Skoog i Iron Mountain att då komma och hjälpa oss. Han kom allvarlig och med fullheten av Kristi evangelium. Redan första kvällen var Guds Ande tung över oss. Kapellet var fullt av folk. »Bröder, mitt hjärtas önskan och min bön till Gud är för dem, att de må bli frälsta» — det var Skoogs första text, och den gick ut i en gemensam, djup suck i församlingen. »Nödga dem att komma härin, att mitt hus må bli fullt» — det var hans text andra kvällen, och o, vad det kraftiga ordet grep omkring sig! Nu började det bli frälsningsmöten både i kapellet på kvällarne och sedan efteråt i hemmen på nätterna. På torsdagskvällen föll den ene ynglingen här och den andre där — föll på knä vid nådastolen, och bönerna ljödo kraftigare och kraftigare. Predikanteleverna och andra troende deltog med stegrande nitälskan. Det var mycken gråt och många tårar, men genom tårarna lockades också leendet fram. Föräldrar och barn återförenades i Herren på ett härligt sätt. De nyfrälsta började strax draga andra med. Det blev en kamp och ett nödrop, som vid ett tillfälle vart så gripande, att hela församlingen brast ut i gråt — en för helig scen att här skildra. Tills långt på kvällarne ljödo sångerna innerligt, hjärtesmältande, än inne i kapellet, än ute i korridorerna. Unga och gamla smälte tillsammans — man kände igen det gamla äkta nådens verk från flydda tider.

På lördagskvällen, då det särskilt talades till de unga, stod en hel liten skara av unga män och gossar upp och bekände, att de kommit över på Herrens sida. Några voro studenter, och de skola säkert skicka glada nyheter hem till sina föräldrar i landsbygden. De flesta voro från hemmen i North Park; de hade fått ett glädjämne nästan i varje hem. Söndagen vart en härlig dag. Efter predikan på eftermiddagen kallade Skoog fram de nyomvända för att särskilt tala till dem, och en lång rad av män, ynglingar och gossar gingo fram. Det var en härlig syn.»

O Herre Gud, vem är dig lik?

A. Carlsson †.

Snart gå evighetens portar
Tyst, högtidligt upp för mig,
Och jag ilar till den staden,
Dit min längtan sträcker sig.
Då vad är all fröjd på jorden
Mot den frid jag njuta får,
När mig himlens klockor kalla
Till ett evigt jubelår.

Trött och kraftlös, hade vår hemförlovade broder, predikanten vid Immanuelskyrkan i Stockholm, A. Carls-

son, sista gången deltagit i gudstjänsten därstädes, då han vid mötets slut föreslog sången 695 i vår sångbok. Anande vad som snart skulle bli hans saliga lott, ville han med sin kära församling giva uttryck för sina känslor i sångens sköna ord. De himmelska klockorna hava nu kallat honom att efter ett mer än årslångt lidande ingå i vilan. Han insomnade, såsom vi förut meddelat, stilla i sitt hem den 19 mars 1909.

Predikanten Carl August Carlsson föddes i Öster Åker den 14 okt. 1852. Av sin troende moder erhöill han redan i barndomen allvarliga och heliga intryck, vilka ännu mera fördjupades, då fadern i hans ynglinga-år blev omvänd till Gud. Själv fortfor han att leva ut i världen, ehuru Guds Ande kraftigt oroade honom till och med i sällskapslivet. Rätt ofta hörde han då en röst inom sig säga: Du sitter här och dina föräldrar ligga hemma på sina knän och bedja Gud för dig, eller:

Skall du vistas i sådant sällskap, du som skall bli ett Guds barn och ett Jesu vittne.

Den bedjande fadern hade emellertid fått svar av Gud, att sonen skulle bli omvänd, varför han brukades säga: Jag vet, att han skall bli frälst. Gud har lovat mig det, men jag vet icke, när det skall ske. Under böneveckan 1873, då en kraftig väckelse genomgick Öster Åker, kom bönhörelsen med frälsning för den 20-åriga unge mannen.

A. Carlsson.

Rikt begåvad och med hjärtat fullt av kärlek till sin Herre och till sina medmänniskors frälsning, började Carlsson på vännernas enträgna uppmaning redan 1874 offentligt förkunna Guds ord i sin hembygd. I skolhusen och i enskilda hem predikade han sålunda för stora skaror och många blevo omvända till Herren. Ännu vistades han i sitt hem och deltog med i jordbruksarbetet å fadernegården. Men år 1880 blev han av Vaxholms missionsförening kallad till predikant och stannade i dess tjänst till på hösten 1882, då han på kallelse av Södertälje Brödräfsförening flyttade till Södertälje. Efter ett 6-årigt, ovanligt framgångsrikt arbete därstädes, kallades Carlsson 1888 av Luth. Missionsföreningen i Stockholm till predikant och församlingsföreståndare vid den då nyss uppförda Immanuelskyrkan, vilken befattning han ännu vid sitt fränfalle innehade.

Carlsson var som predikant gärna hörd och samlade alltid en stor åhörarskara omkring sig. Med den

personliga övertygelsens hela kraft, delade han frimodigt sanningens ord till väckelse, förmaning, tröst och undervisning. Ett starkt minne, god kunskap i de Heliga skrifterna, en klar blick på samtiden samt i all synnerhet en glödande nitälskan för människors frälsning och bevarande i nåden gav alltid liv, ursprunglighet och verklighet åt framställningen.

Sin mången gång svåra uppgift som föreståndare för den stora församlingen och ledningen av verksamheten i Immanuelskyrkan löste Carlsson särdeles väl. Han var ledare. Hela församlingsskeppet styrde han med säker hand och klok framsynthet och förstod dessutom att rätt intressera sig för, leda och behandla varje enskild medlem. Att med allvar bestraffa synden och med ömhet sätta sig in i de svagas och lidandes belägenhet, hjälpa och uppmuntra dem, det var honom givet. De flesta av församlingens medlemmar kände han personligen. Deras namn, karaktär och personliga egenskaper voro i regel icke heller främmande för honom. En hjärtlig hälsning, ett trofast handslag kunde var och en vänta sig varhelst de mötte honom i utövningen av sin jordiska kallelse.

Åren 1904—1907 var Carlsson ledamot av Svenska Missionsförbundets styrelse och de tvenne sista åren dess vice ordförande. Med varmt intresse följde han förbundets verksamhet såväl i hemlandet som i hednawärlden och stod i personlig förbindelse genom trägen brevväxling med många av missionärerna på fältet.

Sedan ett par år tillbaka var hans hälsa vacklande. I slutet av år 1907 blev han plötsligt alldeles nedbruten. Den rastlösa verksamheten jämte andra tillstötande orsaker bröt på en gång ned hans ovanliga kropps- och själskrafter. Han måste draga sig tillbaka och se, huru arbetet övergick i andra händer. Det blev en allvarlig prövning för den verksamme mannen. Hoppet om tillfrisknande glimmade väl till en början, men slocknade omsider och han började längta hem till vilan och glädjen. Och då hembudet kom, insomnade han lugnt och stilla i tron på sin Frälsare.

Genom sin personlighet, sin klokhet och sitt sympatiska väsen var Carlsson den självskrivne ledaren i predikantkåren inom Luth. Missionsföreningen och öfriga till Svenska Missionsförbundet anslutna församlingar i huvudstaden och dess närmaste omnejd. Det tomrum, som han där lämnar efter sig, torde icke bli fyllt, så länge den predikantgeneration är kvar, som stått vid hans sida.

Den kärlek och aktning, varmed predikant Carlsson i vida kretsar omfattades, kom ock till synes i det allmänna deltagandet i hans griftefärd Mar. beb.-dag, då hans stoft nedlades i familjegraven å Nya kyrkogården.

Frid över ditt stoft, käre broder! Länge skall ditt minne leva i välsignelse bland oss!

J. N—én.

Gud skall avpassa din kraft efter din dag, han skall aldrig pålagga dig en tyngre börda än du orkar bära.

Sheffington.

Äntligen! | Vi må väl sätta detta såsom rubrik till meddelandet om, att den länge väntade nya söndagsskolsångboken nu äntligen är färdig. Onsdagen den 31 mars blev den färdigtryckt och ligger nu hela den stora upplagan hos bokbindaren. Den är tryckt att börja med i 50,000 exemplar. Vi ha redan börjat att expediera boken åt skilda håll, men rekvisitioner ha hopat sig i så stor mängd, att det torde dröja några dagar, innan vi hinna med alla.

Måtte nu den nya boken kunna fylla sitt ändamål och få bli till välsignelse för våra små både i hem och skola!

Vår gamla söndags- skolsångbok. | På samma gång, som vi glädja våra vänner med underrättelsen om den nya söndagsskolsångboken, vilja vi påminna om, att vi ännu tills vidare hålla den gamla boken på lager, så att de, som icke vilja eller kunna byta sångböcker med detsamma, kunna få den gamla.

Missionsförbundets minnesskrift. | Den skrift, som Svenska Missionsförbundet utgav för fem år sedan, då det firade sitt 25-årsjubileum, är nu så helt utgången, att det icke finnes ett enda exemplar kvar att undvara. Det är dock åtskilliga, som ännu fråga efter den, och sådana som skulle ha mycken nytta och glädje av att få del av dess innehåll. Vi vilja därför härmed framställa en fråga till dem, som möjligen ha något exemplar att undvara, att låta oss få återköpa detta, för att därigenom kunna stå andra till tjänst.

Understödsfonden för ålderstigna predikanter och predikanterns änkor.

Denna fond är av synnerligen behjärtansvärd beskaffenhet, och de tusentals kronor, som därav utdelats varje år, ha varit till stor hjälp för många utslitna och fattiga predikanter samt ännu flera änkor efter sådana. Det är därför av stor vikt, att denna fond ej blott uppehålls utan även förstoras.

Vid vår konferens 1907 föreslog jag, att vi såsom ett första steg skulle försöka att höja den till 100,000 kronor. Det var många, som yrkade på 200 tusen. Jag menade då, att man icke borde sätta målet så långt bort, att personer ansåge det oupphinneligt och förloerade intresset därför. Bättre vore att flytta det närmare inpå oss. När vi hunne dit, kunde vi flytta ut det vidare.

I våra församlingar plägar årligen upptagas en kollekt på våren för denna fond. Låt oss göra det även i år

samt göra det så, att vi nu komma upp till 100,000 kr. Fonden utgör f. n. i runt tal kr. 70,000. Då därtill lägges »20-juli-fonden», som utgör 10,000, så behöves endast 20,000 kr. för att nå målet. Och det bör gå. Om de, som vid konferensen yrkade på 200,000 kr., kunna göra en så väldig kraftanstängning, att vi komma dit, så skall det väcka mycken glädje.

Låt oss tänka med varmt hjärta på dessa gamla, som offrat sin ålders bästa kraft i evangelii tjänst. Må vi försöka att sätta oss in i deras ställning, då de nu äro utslitna och oförmögna att genom eget arbete förtjäna ett nödtorftigt uppehälle och icke hava barn, som kunna draga försorg om dem. Låt oss även tänka på ankorna efter dem, som redan lämnat arbetet och gått in i Herrens vila. Herren har lovat att sörja för dem. Och nu säger han till mig och dig: »Var snäll och hjälp mig i den saken. Låna mig en krona eller två eller flere, om du kan».

Broderligen i Herren

P. W.

P. S. Kollektmedlen insändas till Sv. Missionsförbundet med uppgift *Till understödsfonden*. Vill någon oberoende av kollekten sända någon särskild gåva, så skall Gud säkerligen komma ihåg det. D. S.

Jönköpings missionsförening firade den 16 och 17 mars sitt årsmöte i Jönköping. Inkomster och utgifter balanserade å kr. 52,082: 99. Ev. Fosterlandsstiftelsen, Svenska Missionsförbundet och Svenska missionen i Kina hade vardera erhållit kr. 4,000 och Skandinaviska alliansmissionen kr. 3,145. Föreningen har 17 ordinarie predikanter och bedriver en omfattande verksamhet. Pastor K. Palmberg är föreningens ordförande.

Evangeliska missionsföreningen i Göteborg har tillsänt oss sin årsberättelse för år 1908. Enligt den samma utövar föreningen en kraftig verksamhet i Göteborg och dess omnejd. Föreningen har f. n. 3 ordinarie predikanter, varjämte ett 10-tal bröder biträda med förkunnelsen av evangelium. Inkomsterna under året hava stigit till kr. 35,918: 15. Till Sv. Missionsförbundet har lämnats kr. 5,549: 93.

Eda friförsamling i Värmland höll sin årsfest i Charlottenbergs missionshus sönd. den 28 febr. Efter avsjungandet av en sång öppnades mötet av församlingsföreståndaren J. Brandel, By, med bön och Guds ords läsande samt en kort förklaring över den lästa texten. Föreningens ordförande, pred. J. Johansson, Fjäll, predikade över Luk. 10: 17—20. Många dyrbara sanningar framhölls.

Så fortsatte pred. Karl Sättermann från Karlstad med predikan över Joh. 10: 27—30 och talade på ett uppmuntrande sätt om hur tryggt det är att höra till den gode herdens hjord. Reseombudet D. Hagström från Arvika uppläste orden i Mark. 14: 8: »Vad hon kunde, det gjorde hon» och gjorde några goda tillämpningar.

Sedan hölls rast och därefter uppläste Brandel två frågor: Vad lärer skriften om församlingen? Vilka fördelar och plikter hava vi i ordet till den? och: Är det i denna tid någon fara för de troende att taga intryck av den närvarande tidsanden, och om så är, på vilket sätt bliva bevarade? I den livliga diskussionen deltog Sättermann, Johansson, Nils Andersson, By, Hagström och Brandel. Många dyrbara och härliga löften framhölls.

Till sist som avslutning på detta dyrbara möte firades gemensamt Herrens heliga nattvard. Herrens Ande var nära.

Efterföljansvärt. På en plats i Sundsvallsdistriktet har församlingen under vintern haft tillfällig predikohjälp. För dess omkostnader har sågverksbolaget på platsen även varit med och bidragit. De hava nämligen insett nyttan av Guds ords förkunnande för folket. Om arbetsgivare litet varstädes vaknade upp och insåge sin egen och sitt folks nytta och välsignelse därav, skulle de med glädje följa exemplet.

Dala—Floda missionsförening. Årsmöte hölls den 4 januari. Medlemsantalet är 26.

Inkomsterna hava under året uppgått till kronor 666: 10, utgifterna till kr. 514: 65. Av dessa har avsänts till Svenska Missionsförbundets yttre och inre mission kr. 217. Föreningens tillgångar utgöra kr. 1,500 (inga skulder).

Styrelsen beviljades full och tacksam ansvarsfrihet.

Avesta missionsförenings mångårige kassör, P. A. Norström, fyllde den 20 mars 65 år. Missions- och ungdomsföreningens medlemmar voro därvid inbjudna till fest i missionshuset. Goda föredrag hölls av pred. P. Persson och P. Nordkvist. Minnesgåvor överlämnades åt jubilarer. Vid festen företogs en insamling till avbetalning av missionshusets skuld, vilken inbragte över 1,000 kr.

Väddö friförsamling och ungdomsförening hade söndagen den 14 mars en gemensam offerfest till förmån för verksamheten på platsen. Under festen, som omväxlade med tal, sång och musik, serverades kaffe, varefter envar överlämnade sin gåva, som inbringade den vackra summan av 150 kr.

Verksamheten har under vintern uppehållits av evangelisten Johan Söderman från Blidö. Guds Ande har varit märkbart nära, och syndare ha böjt sig vid korsets fot.

I **Kungälf** invigdes sönd. den 21 mars ett nytt missionshus. Föredrag hölls av distriktsföreståndaren Aug. Hansson samt predikanterna Olsson, Rydberg och Ekström. Egendomen är taxerad till 11,600 kr.

Surte missionsförening höll Mar. beb.-dag sin 26-årsfest. Församlingens ordförande redogjorde för verksamheten och pred. Ekström talade med ledning av Matt. 16: 18 om församlingens fasthet och segerkraft. Sång utfördes av musikföreningen.

Gäfle missionsförening höll sitt årsmöte i Betlehemskaapellet i Gäfle Marie bebdelsedag.

Gäfle missionsförening bedriver en omfattande verksamhet. Den har två ordinarie predikanter i sin tjänst, varförutom flere evangelistbröder verka i stadens närhet såsom Hemlingby, Skogmur och Eriksberg.

I kassan har under året influtit kr. 28,223, varav till den yttre missionen kr. 6,997: 20. Dessutom har genom föreningens olika verksamhetsgrenar insamlats och utgivits åtskilliga belopp, som ej ingått i föreningens räkenskaper utan förvaltats av de olika föreningarna själva. Sammanlagda beloppet därav uppgår till kr. 5,442: 91. Medlemsantalet är 1,135.

Missionsföreningens kapitaltillgång har under året ökats med kr. 3,972: 67 och uppgår dess kapitalkonto till kr. 165,533: 14.

Kalmar läns söndagsskolförbund höll sitt årsmöte i Kalmar den 28 mars. Goda föredrag hölls av folkskollärare K. A. Palmquist och N. A. Sjödin, kinamissionären, fröken Hilma Börjeson och distriktsförest. A. G. Lindquist. Till söndagsskolmissionär valdes pred. W. Felander, Trekanten.

Ungdomsverksamheten. Örnköldsviks kristl. yngl.- och jungfruförening firade sitt offentliga årsmöte i Immanuelskyrkan sönd. den 21 mars. Årsdagen inleddes med ett möte för troende på lördagsafton, då hundratals nyomvända tillika med övriga troende voro samlade. Under ovanligt stor tillslutning fortsattes mötet på söndagen med predikan på f. m. och fest på e. m. Pred. Otto Andersson från Hudiksvall, som en följd av år varit församlingens predikant, talade vid alla mötena varmt och lärorikt, isynnerhet till de många nyomvända.

Av årsberättelsen framgick, att verksamheten gått framåt. 41 st. ha under året ingått i föreningen, dessutom äro flera anmälda. Medlemsantalet är f. n. 78.

Den välsignelserika årsfesten avslöts med föredrag av församlingens predikant, D. Melcherson: Om den sant kristliga ungdomsverksamheten. Efter den egentliga festens slut vidtog bönemöte, då flera unga lämnade sig åt Gud.

Ungdomskonferens hölls i Tranås missionshus söndagen den 21 mars. Konferensen står i förbund med ungdomsföreningarna i Mjölby, Boxholm och Tranås och har sina möten omväxlande på de olika platserna.

Lärorika föredrag hölls av pred. O. Frank, O. Hultkrantz och O. Gustafsson. Dessutom diskuterades följande frågor: Vad kunna vi lära av 1 Tim. 5: 22 »Håll dig själv ren»? Kan det anses vara till gagn för ungdomsverksamheten att i enlighet med det nu framlagda förslaget bilda ett hela Sverige omfattande ungdomsförbund?

På den sista frågan antogs följande svar: Mötet anser, att en hela landet omfattande ungdomsorganisation, som står i harmoni med Sv. Missionsförbundets

verksamhet, både bör och kan bli till mångfaldig nytta och rik välsignelse.

Karlshamns kristna ungdomsförening firade den 21 mars 10 årsfest.

Kortare tal höllos av predikant E. Öhnell och red. Oskar Lagerblad. Därjämte föredrog fabrikör Hedenström en skildring om tvenne barndomsvänner. Dessutom förekom sång av blandad kör och musikförening samt musik till kornett och orgel.

Föreningens medlemsantal uppgick nu till 65. En av föreningens medlemmar verkar som missionär i Kongo. En annan studerar f. n. vid Missionsförbundets skola på Lidingön.

Föreningens inkomster under de gångna åren ha uppgått till 6,074 kr. 88 öre.

Revisionsberättelsen för 1908 föredrogs, och ha inkomsterna under året utgjort kr. 851: 04 och utgifterna kr. 801: 41. Föreningens tillgångar kr. 158: 71 med inga skulder. Kassören beviljades ansvarsfrihet.

Skara kristliga ungdomsförening firade söndagen den 14 mars sin tredje årsfest.

Av års- och revisionsberättelsen framgick, att föreningens medlemsantal utgjorde 72 samt att inkomster och utgifter balanserat på kr. 299: 12. Bland utgiftsposterna märkas 50 kr. till missionen i Kongo för underhåll av en gosse där.

Väckelsens vindar. Från *Nottrask, Boden*, skrives till oss bland annat: Vi fortsätta ännu dagligen med våra väckelsemöten. Vi ha den glädjen att få bedja med några själar varje dag. Hitintills ha merändels unga blivit omvända, men nu ha även de äldre till vår glädje börjat komma med. Föräldrarna börja ropa: Jesus, Davids son, förbarma dig över oss!

Från Västerbotten. Fröjderop om frälsning höres i de rättfärdigas hyddor; Herrens högra hand gör mäktiga ting (Ps. 118: 15).

I Umeå har under denna vinter förnummits en god väckelsevind. Alltsedan nyårstiden tills nu har den hållit i sig.

Genom de evangelistmedel som Sv. Missionsförbundet anslagit och vad vi från andra håll kunnat anskaffa, hava vi varit i stånd att längre eller kortare tid under vintermånaderna hava ute på missionsfältet icke mindre än fem evangelister. Dessa fara omkring i byarna i de glest befolkade trakterna där de bedja, predika och sjunga för folket. Rätt många människor hava kommit till tron på Herren. Evangelistverksamheten, där den rätt ordnas, är utan tvivel till rik välsignelse. Den bör därför på allt sätt understödjas och uppmuntras.

Katrineholms friförsamling har under det gångna året haft glädjen inviga ett nytt missionshus i Strängsjö. Där — och i trakten däromkring — har under denna vinter pågått en ganska genomgripande väckelse. Många ha givit sina hjärtan åt Herren. Män och kvinnor av alla åldrar hava kommit till tron på Jesus Kristus. Lovad vare Gud, att vi få bevittna sådant i vår materialistiska och antikristiska tid, då människornas hjärtan synas vara alldeles oåtkomliga för Guds Andes verkningar.

Särna. Här i bygderna försiggår nu en mäktigare andlig rörelse än här varit synlig på länge, ja, kanske aldrig förr. Och en ganska stor skara kan nu antecknas, som bekänner sig till Herren. Uppbyggliga möten hållas av evangelisten A. Olsson och äro talrikt besökta. En ungdomsförening är även bildad, och vi hoppas, att den måtte gå en härlig framtid till mötes.

Nykterhetsverksamheten. Något för oss att tänka på är det riksdagsman Igel nyligen yttrade vid ett nykterhetsmöte i Stockholm. Tal. framhöll, att den absoluta nykterheten både i Amerika och Sverige uppkommit genom bibelordet. Först efter slavfrågans avgörande tog man dock med allvar itu med nykterhetsfrågan. Tal. omnämnde därefter olika kyrkosamfunds ställning till absolutismen samt framhöll, att anslutningen till nykterhetsorganisationerna är i Sverige större än i Amerika. Detta beror på, att det amerikanska folket är mera kyrkligt eller mera religiöst intresserat än det svenska och de anse i Amerika, att det är bättre att lägga an på den rent kristliga verksamheten, ty denna omfattar även nykterheten.

För pred. Gustaf Kjellman hölls i Ryds missionshus avskedsfest den 28 febr. Adelöfs missions- och ungdomsförening framförde därvid sitt tack till Kjellman för ett troget och framgångsrikt arbete i dess tjänst under 2 års tid och överlämnade åtskilliga värdefulla minnesgåvor. Även Klöverdala missionsförening och Åby ungdomsförening hava på samma sätt hedrat br. Kjellman, som nu antagit kallelse att verka i Jönköpings missionsförening.

Torsåkers friförsamling har enhälligt kallat Emil Krusey i Ala, Ljusne, till predikant och föreståndare. Krusey har antagit kallelsen och tillträder platsen den 1 juni.

Predikanten K. J. Wiklund i Forsa, som omkring tre och ett halvt år varit Forsa friförsamlings föreståndare och predikant, har av Stugsunds missionsförening kallats till dess föreståndare och predikant. W. har ock antagit kallelsen och tillträder platsen den 1 juni detta år. I kallelsen ingår även sjömansmission.

Predikanten J. O. Häggström, Stugun, Jämtland, har antagit kallelse till Vapelnäs brödraförsamling, Medelpad, att bli dess predikant och föreståndare. Br. H. tillträder sin nya plats den 1 april detta år.

Ransäters brödraförsamling beslöt enhälligt vid möte den 13 dennes att kalla predikant E. Ericstam från Bollsta Bruk till församlingens predikant och föreståndare.

Predikanten H. F. de Neergaard i Morkarla har antagit kallelse till Ronneby och tillträder sin nya befattning i medio av maj.

Till predikant och föreståndare för Majornas missionsförening i Göteborg har valts pred. J. Mellberg i Hofors, som ock antagit kallelsen och ditflyttar 1 okt.

Vid Missionsskolan. Stud. O. L. Carlsson, som blivit kallad till Stora Tuna missionsförening, har antagit kallelsen och tillträder platsen efter avslutade studier.

Predikanten A. Carlberg från By, har antagit kallelse att bliva Sätters missionsförenings predikant och föreståndare. Platsen tillträdades 1 oktober.

Predikanten A. Nyström, reseombud i Örebro läns kristliga ungdomsförbund, har uppsagt sin plats till 1 juli och antagit kallelse som predikant till Vingåker.

Hemmansägaren Andreas Pettersson i Lindås, en gammal, nitisk och uppoffrande missionsvän, avled den 20 mars i tron på sin Frälsare, efter en nära 75-årig levnad.

Kvinnliga missionsarbetare. Föreningens årsberättelse för 1908 är en liten intressant, illustrerad skrift, ett vittnesbörd om det avsevärda missionsarbete föreningen bedriver i Lappland, Kina, Indien, Nord-Afrika, Armenien, Mongoliet, bland judiska kvinnor och jesider.

Medlemmarnas antal har uppgått till 1,302, varav 84 äro aktiva och ett tjugutal understödjande. Missionsresor inom landet ha gjorts av fröknarna Fredda Hammar, Maria Ericsson, Alma Johansson, Anna Bäckman och Elsa Ringborg. Föreningen utger missionstidningen »När och Fjärran» och har till sig anslutna 33 ungdomsföreningar, »Daggryningen», med uppgift att vinna de unga för missionen redan i skolåldern samt understödja arbetet bland barn på olika missionsfält, och i föreningens tjänst arbeta vidare »De frivilliga», Telegrafisternas missionsförening, Lärarinnornas missionsförening, »Våra minsta» m. fl.

Utgifter och inkomster under 1908 balansera på en summa av kr. 77,418: 80.

Baptistsamfundet. Statistiken för 1908 visar bl. a. följande slutsiffror:

Församlingar 600, medlemmar 49,760, ökn. 1,580, predikanter 954, därav ständiga 320, söndagsskolor 1,096, söndagsskollärare 4,476, söndagsskolbarn 58,077, ökn. 3,523; ungdomsföreningar 471, medlemmar i dem 20,820, ökn. 336, kapell 530, ökn. 25, insamlade medel 1,043,270 kr., kapellens värde 5,566,991, ökn. 301,688 kr., skuld å kapellen 1,934,399, ökn. 41,974.

Elsa Borgs testamente. Den nyligen bortgångna Elsa Borg har i sitt testamente till föreständerska för de av henne skapade hemmen korat sitt mångåriga biträde, fröken Louise Ulff, som under Elsa Borgs sista år, vid tilltagande ålder och sjuklighet, troget biträtt henne. I testamentet har hon även insatt fröken Ulff i full dispositionsrätt till hemmens samtliga tillgångar samt i syfte att bereda hemmen fortvaro uppdragit åt fröken Ulff, att antingen själv i sin tur utse efterträdarska eller verka för att styrelse tillsattes, som kunde överta ledningen av hennes verksamhet.

† **Kyrkoherden F. O. Carlberg**, Hultsjö, vida känd och älskad bland missionsvännerna i vårt land, avled

i sitt hem därstädes efter endast några dagars sjukdom, 52 år gammal. Redan som student och sedan alltför har han tagit livlig del i den religiösa verksamheten.

† **Doktor Th. L. Cuyler död.** Underrättelse har ingått, att den vördnadsvärde gudsmannen, d:r Cuyler, fått sluta sin pilgrimsfärd. Han dog i Brooklyn den 26 sisl. febr. över 87 år gammal. Genom sina predikningar och ännu mer genom sina artiklar i tidningar och böcker, vilka spritts över hela världen, har han varit otaliga skaror till välsignelse.

Hesba Stretton, den världsbekanta kristliga författarinnan till så många goda berättelser, har avlidit i Iny Croft, Ham Common, England. Hennes verkliga namn var Sara Smith, men det är under namnet Hesba Stretton hon gjort sig känd för millioner läsare i alla länder.

Herren uppenbarar sig för de sina.

Text för den 18 april 1909: Mark. 16: 9—16.

I. Inledning.

Förliden söndag, påskdagen, läste vi om Jesu uppståndelse från de döda och sågo då, vilken betydelse denna Jesu gärning har för vår frälsning och skapelsens frigörelse från förgängelsens tråldom. I dag få vi läsa om, huru Jesus uppenbarar sig för de sina för att föra dem till tron på att han verkligen var uppstånden och åter levande.

II. Texten läses.

III. Samtalet med barnen.

1. *Jesus uppenbarar sig för Maria*, vv. 9—10. Vi förflytta oss i tanken till morgonen av Jesu uppståndelsedag och till graven i Josefs av Arimatea ortagård, dit de heliga kvinnorna gått för att bevisa Jesus en kärlekens sista hyllning. När de sett, att graven var tom och hört av ängels mun, att Mästaren var uppstånden, då gå kvinnorna för att omtala detta för apostlarne. Men vilken av kvinnorna stannar kvar i ortagården? Maria från Magdala. Denna rika och ädla kvinna var innerligt förenad med Jesus genom en tacksamhet och en kärlek, som var djupare än de flestas. Och varför älskade hon frälsaren så? Han hade frälst henne från sju onda andar. Tänken eder, vad denna frigörelse skulle kännas övermåttan stor för Maria! Men lägg också märke till, att i evangelierna aldrig nämnes ett ord om, att Maria skulle ha varit en fallen kvinna, innan Jesus frälste henne. Sådant predikas ofta, men är bara människofunder. Nu står Maria kvar vid graven och gråter över att graven är tom och att Jesus är borta. Men då kommer Jesus själv och tröstar henne, visar sig för henne och övertygar henne om att han är uppstånden och åter levande. Och Maria tror och jublar. Vilken fick således först se den uppståndne? Maria från Magdala. Och på frälsarens uppmaning går hon till Jesu övriga vänner med det härliga budskapet. Huru säges därom i v. 10? »Hon gick och berättade det för dem, som varit med honom.» Och i vilket själstillstånd äro de, när Maria kommer? De sörja och gråta. Varför? De sörja över, att Jesus är borta, över att de mist honom, som var deras allt. På vad sätt mottaga de Marias budskap om att Jesus levde? De trodde henne icke. Otron behärskade ännu deras sinnen, därför sörjde de och gråto. Men i kärleken till den korsfäste hade tron en anknytningspunkt hos dem.

Det var denna kärlek till Jesus och hans kärlek till dem, som till sist skulle drivaotron på flykten. Må vi utbedja oss mycken kärlek till Jesus, och må vi från barndomen lära oss innerligt älska honom! Då skola vi kunna gå segrande igenom vårt livs mörka stunder.

2. *Uppenbarelsen för lärjungarne på vägen till Emmaus*, vv. 12—13. I vår tolfte vers omtalas en annan Jesu uppenbarelse. För huru många uppenbarade han sig? För två av dem. Dessa två hörde även de till hans förtrogna lärjungar. Under vilket tillfälle uppenbarade han sig för dem, säger vår vers? Han uppenbarade sig under det de voro på vandring, gående utåt landet. Denna Jesu uppenbarelse omtalas mycket utförligt av Lukas i det 24:de kapitlet av hans evangelium. Den som läst eller hört detta kapitel minnes nog, vart de två lärjungarne skulle gå. Vart gingo de? Till Emmaus. De gingo och talades vid om Jesu död under djup sorg och bedrövelse. Det var med dem såsom med Maria i ortagården. Då nalkas Jesus dem, men de kände honom icke. Han frågar dem, varför de äro så bedrövade. Och när de sagt honom, att Jesu död hade släckt ut det hopp om frälsning och förlösning, som de fäst vid honom, då börjar han uttyda för dem profetiorna om Kristi lidande och död och hans förhållande, så att deras hjärtan blevo brinnande av tro och hänförelse. Den underbare främlingen gick slutligen in med dem i Emmaus för att bliva hos dem över natten, men vid aftonmåltiden kände de igen honom, när han bröt och välsignade brödet. Men så försvann han ur deras åsyn. De två lärjungarne stodo genast upp och hastade tillbaka till Jerusalem för att omtala för de andra lärjungarne, att de sett Herren. Men huru säger vår 13:de vers, att dessa mottogo detta vittnesbörd? »De trodde icke heller dem». Det är ett genomgående drag hos lärjungarne under påskdagen, att de icke kunde tro, att Jesus uppstått från de döda. De voro inga filosofer och inga vetenskapens stormän dessa lärjungar, bara vanliga människor, och ändå hade de så svårt för att tro på Jesu uppståndelse. Vi få ej döma dem hårt. De hade sett Jesus marteras på långfredagen, de hade sett honom fastspikas på korset, böja ned sitt törnekrönta huvud och dö, de hade sett den romerske soldaten ränna sin lans genom hans bröst, de hade sett honom stel och kall läggas in i Josefs grav. Det var sedan ingalunda en lätt sak att tro honom vara uppstånden och levande. Därför har Jesus fördrag med dem, och han ger sig ingen ro, förrän de blivit riktigt förvissade om, att han lever. Huru kunna vi nu skåda Jesu utomordentliga kärlek och tålmod med dem och med alla klenfogna lärjungar i alla tider. Därav kan du ock förstå, att han vill föra dig till tron på hans uppståndelse och göra dig delaktig av uppståndelseliv och odödlighetshopp.

3. *Uppenbarelsen för de elva*, vv. 14—16. Lika underbart som Jesus försvann från lärjungarne i Emmaus, lika underbart står han mitt ibland sin lärjungaskara på påskdagens afton, då de hade stängt sig inne av fruktan för judarne. Och vid vilket tillfälle uppenbarar sig Jesus för dem? Under aftonmåltiden, då de sutto till bords. Huru talar han allra först till dem? Han förebrår dem deras otro och deras hjärtas hårdhet, att de icke hade trott dem, som hade sett honom vara uppstånden. Det var otro emot Jesus, och det var hårdhet att icke tro dem, som berättade, att de sett Jesus. Det är hårt och grymt att icke tro sina vänners heliga sanningsord. Å, vad det skulle smärta Maria, att de icke trodde hennes ord och icke Jesu hälsning till dem genom henne. Så smärta det ock din far, din mor och dina syskon och kamrater, när du icke tror deras sanningsord.

Men Jesus talar icke blott förebrående och bestraffande till sina lärjungar. Han talar ock uppmuntrande och förtroende-fullt till dem. När de genomgått denna sorgens, sällningens och otrons kris, vet han, att de skola bliva trosstarka och frimodiga, som hans apostlar skulle vara. Vilket stort uppdrag ger han dem därför? »Gån ut i hela världen och prediken evangelium för hela skapelsen.» Sedan de själva blivit delaktiga av Guds Helige Ande, skulle de gå ut med frälsningens evangelium i hela världen och föra människorna till tron på den för våra synder utgivne och för vår rättfärdiggörelses skull uppväckte frälsaren. Och på vad sätt skola vi taga emot evangeliets budskap, säger Jesus i den 16:de versen? Vi skola tro därpå till frälsning. Och genom vilken handling upptar oss Jesus till sina? Genom det heliga dopet. Och

vilken härlig och stor vinst gör den, som tror och blir döpt? »Han skall varda frälst». Frälst från synd och död och förgängelse, frälst från värk och nöd och tårar till glädjen och sällheten hos Gud i hans himmel. Men vilken dom drabbar den, som dock stöter bort Jesus och frälsningen i honom? »Han skall varda fördömd». Vår text slutar med ett gripande allvarsord till dem, som lättsinnigt lämna frälsaren, och lika lättsinnigt leva utan Gud i världen. Dem väntar fördömmelsen bortom graven och döden. »Men vi», säger aposteln, »höra icke till dem, som undandraga oss till förtappelse, utan till dem, som tro och frälsa våra själar.» I den bekännelsen tror jag, att alla Sveriges söndagsskolbarn vilja instämma. Då äga vi glädje och rättfärdighet i livet och frimodighet och salighet i döden.

Minnesvers: Joh. 14: 19 c. »Jag lever, och i skolen leva.»

J. B. Gauffin.

Jesus välsignar barnen.

Text för den 25 april 1909: Mark. 10: 13—16.

Inledning.

Förliden söndag sågo vi, huru Herren Jesus uppenbarade sig för de sina; i dag skola vi betrakta, huru han öppnar sitt hjärta för de små och välsignar dem.

Texten läses.

Missionssinne, v. 13 a.

Vilka människor är det, som i barn, tycken mest om av alla? Föräldrarna. Ja, vilken är mest öm och kärleksfull mot barnen? Huru många förmå hålla ut i hoppfull hjälpande kärlek och fördragsamhet som en moder? Ingen. Då andras hjärtan kallna och slutas för oss — vems hjärta klappar lika varmt och är lika tillgängligt för oss? Vår moders.

Har en mor kommit i personlig beröring med Herren Jesus och lärt känna hans hjärtelig — vilken blir då hennes största ömsörg rörande hennes barn? Att de måtte lära känna Frälsaren. I vår text i dag — i dess första vers — se vi några fromma föräldrar, som hade ett verkligt missionssinne — de önskade sina barn det högsta goda, de kunde tänka sig. Med vilka ord angives det? *De buro fram barn till honom.* Vilken lycka ansågo dessa föräldrar vara den största för sina barn? Att komma till Herren Jesus och undfå den nåd, som de själva erfarit. Vad är således barnens, ja allas eviga lycka? Att komma till Jesus och varda välsignade.

Småsinne, v. 13 b.

Huru lyder den senare delen av v. 13? *Men lärjungarne näpste dem, som framburo dem.* När lärjungarne se föräldrarnes iver, bliva de ivriga, och vad söka de göra? Förhindra föräldrarna att bära barnen till Jesus. Möjligen tänkte de så: »Vad kunna dessa små ha för välsignelse därav, att Herren lägger händerna på dem? Han blir blott störd och det är alltsamman.» Därför avvisade de dem strängt. Vem — menade de skulle vara riktigt belåten med deras handling? Aldrig hade de dock gjort ett större misstag. Lärjungarnes iver att förstå är nära att stänga himmelriket för de små barnen. Ack, huru många tusen hava icke haft samma småsinne rörande barnen! »De äro medvetlösa, de kunna ingenting förstå — vänta tills de på övertygelsens väg kunna fatta frälsningen i Herren Jesus o. s. v.» De tro icke, att de små barnen kunna få något verkligt gott och stort av Herren Jesus. Det är trångt rum i deras hjärtan.

Jesu stora sinne, v. 14.

Huru lyckligt för alla små och för alla barnsligt troende, att Jesus har ett stort sinne, som har rum för både små och stora. Huru blev Jesus till mods, då han såg lärjungarnes småsinne? Sällan säges det, att Jesus blev misslynt. Men denna gång heter det uttryckligen så. Huru visade det sig? Både i hans blick och i hans ord, och det så, att lärjungarne säkert aldrig glömde denna stund.

Då man söker en människa, händer det ofta, att det än heter: det är för tidigt, än att det är för sent, än att hon ej är uppstigen, än att hon är utgången — stundom står anslaget på dörren, att hon träffas en viss timme men icke nu o. s. v. Men när är Herren Jesus redo att mottaga de små barnen? Den, som ogärna bedrövar far eller mor, vet huru smärtsamt det kännes, då det någon gång hänt. Huru kändes det för lärjungarne, då de nu bedrövat sin Frälsare? Med vilka ord inbjudas alla föräldrar att komma till Jesus med barnen? Det är ock en inbjudning till alla barn att komma till Jesus. Herren giver sina lärjungar undervisning i dubbel mening: ett förbud och en befallning. Huru lyder förbudet? Förhindra ej barnen att komma till Jesus! Vilka hade nyss gjort så? Så kunna föräldrar, syskon, kamrater och lärare genom falsk lära eller syndigt leverne hindra barnen att komma till Jesus. Vilken dom uttalar Herren över dem, som hindra barnen? Se Matt. 18!

Orden innehålla ock en bestämd befallning. Det är ej nog för en Jesu lärjunge att icke hindra barnen; de skola föras till Jesus. Huru kan det ske? Genom att bära dem på böns armarna — genom att genom dop och händers påläggning inviga dem för evigt åt Herren; genom att undervisa dem om Herren och genom att i helig umgängelse föregå och leda dem på vägen till honom. Dessa ord har man med rätta kallat barnens evangelium. Jesus förstår barnahjärtats behov av kärlek, frid, tro och hopp.

Vad är grunden till, att ingen får hindra de små att komma till Frälsaren? *Ty sådana hörer Guds rike till.* Barnen hava lika rätt till Guds rike som de stora.

Barnasinne, v. 15.

Det finns något hos ett barn, som gör, att Jesus t. o. m. kunde framställa ett barns sinnelag såsom villkor för ingåendet i Guds rike: förtroende i stället för tvivel, hängivenhet i stället för misstro, sanning i stället för hyckleri, anspråkslöshet i stället för högmod, tjänstvillighet i stället för ovilja och knot. Utan ett barns sinnelag kommer ingen in i Guds rike. Barnahjärtat är icke omotagligt för Herrens välsignelse — det kan mottaga både ont och gott. Vi känna icke de vägar, på vilka Gud meddelar sin nåd åt de små. Huru skola vi mottaga Guds rike? Såsom ett barn: med barnslig ödmjukhet och i enfaldig (icke mångfaldig) tro på Herren. Med vilket ord betygar Herren vissheten därav, att endast de i sig själva små och ödmjuka kunna ingå i Guds rike? Med ordet *sannerligen*. Villkoret för att komma in är att varda såsom barn, icke i ord och åthävor men i *hjärta och sinne*.

Barnen hos sin bästa vän, v. 16.

Vad gjorde Herren Jesus, sedan han undervisat sina lärjungar, enligt vad vi se i den 16 v.? Han tog upp de små barnen, det ena efter det andra i sin famn. På vad sätt undervisar han således barnen om sin kärlek till dem? Genom att öppna sin famn för dem. Hans blick värmer deras hjärtan. Vilket yttre tecken använder Herren till det, som han ville göra? Han lade händerna på dem, och så välsignade han dem. Oändligt stora ting sägas här i mycket få och enkla ord. Vad betyder det, att han välsignar dem? Icke blott, att han *önskade* dem något gott, utan att han gav dem begynnelsen till allt gott. Det var en salig stund för dessa små. Det finnes ej något lyckligare än att vila i Jesu famn och bliva invigd till hans egendom för tid och evighet.

Genom det heliga dopet eller genom händers påläggning ären I, barn, invigda åt Herren till att gå på hans vägar och till att tjäna honom. Så ha far och mor måhända i trogna förböner framburit eder till Herren Jesus. Om någon genom syndens bedrägeri gått bort ifrån Herren, så skynda åter till Jesu famn — den är lika öppen och varm, såsom vi finna av Jesu egen skildring enligt Luk. 15.

Minnesvers (Jes. 40: 11 a): Han för sin hjord i bet såsom en herde, han samlar lammen i sin famn och bär dem i sitt sköte.

Johannes Norborg.

Restur för söndagsskolbarnens kongomissionär

C. N. Börrisson.

(Västergötland).

April 10, 11 Tidaholm.	April 13 Fridened.
» 11 Madäng.	» 14 Fröjered.
» 12 Daretorp.	» 15 Vreten.
» Klämmesbo.	» 16 Stenstorp.

På alla platser önskar söndagsskolbarnens missionär att få se söndagsskolbarnen på främsta bänkarna om möjligt.

Där så anses lämpligt, upptages med tacksamhet kollekt för missionen i Kongo.

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Restur för kongomissionären Emil Ekström.

April.

Den 15 Ulricehamn.	Den 22 Vadstena.
» 16 . sarp.	» 23 Motala.
» 17 Falköping.	» 24 Mariedam.
» 18 f. m. Stenstorp.	» 25 f. m. Zinkgruvan.
» 18 e. m. Sköfde.	» 25 e. m. Ammeberg.
» 19 Mariestad.	» 26 Ingelsby.
» 20 Skara.	» 27 Åsbro.
» 21 Hjo.	» 28 Pålshoda.

Maj.

Den 2 f. m. Eskilstuna.	Den 2 e. m. Mariefred.
-------------------------	------------------------

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Restur för kongomissionär Teofil Ceder.

April.

Den 14 Regnsjö.	Den 22 Via.
» 15 Jerfsö.	» 23 Bergsjö, Vade.
» 16 Ljusdal.	» 25 Jättendal.
» 17 Forsa.	» 26 Harmånger, Forsa.
» 18 Hudiksvall.	» 27 Ström.
» 19 Iggesund.	» 28 Sågtäkten.
» 20 Njutånger.	» 29 Norrbo.
» 21 Sanna, Helsingtuna.	» 30 Delsbo.

Kollekter upptagas tacksamt för missionen i Kongo.

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Svenska Missionsförbundets kvartalsmöte hålles i Sala under Påsken den 11 och 12 april 1909. Program är infört i föregående nr av Pietisten.

Predikantmöte hålles i Gefle den 20—22 instundande april d. å. Mötet börjar första dagen kl. 11 f. m. och slutar tredje dagen så tidigt, att deltagarna hinna med middagståget. Frågor för mötet torde insändas till P. Olsson, F. A. Larsson eller J. Erixon, till vilka även mötesdeltagarna anmäla sin ankomst. Alla välkomna.

Å kommitténs vägnar
J. Erixon.

Södermanlands Predikantförbund håller sitt årsmöte i *Gnesta* den 20—22 april. Mötet börjar första dagen kl. 3 e. m. Anmälan om logi göres i god tid och senast 5 dagar före mötet till predikanten *A. Alm, Gnesta*.

Frågor för mötet skola vara insända före den 5 april till predikanten

O. W. Genander,
Nyköping.

Västmanlands Predikantförbunds halvårsmöte hålles i *Avesta* den 5 och 6 maj. Anmälan göres i god tid till predikanten *Emil Lindros, Avesta*, vilken även mottager frågor, som böra insändas före den 15 april. Sända frågor i rätt tid och varen till mötet hjärtligt välkomna!

Emil Lindros.

C. F. Nyström.

Predikantmöte för 4:de distriktet hålles i *Uppsala* den 4—6 nästa maj. Frågor för behandling vid mötet torde benäget insändas före den 9 april till undertecknade. Även anmälan om ankomst för beredande av logi torde i god tid göras. Varen hjärtligt välkomna — och glömmen ej att insända frågor. Torsdagen den 6 inbjudas även församlingstjänare.

Uppsala i febr. 1909.

L. W. Nordqvist.

L. Hallén.

Predikantmöte för 1:sta distriktet A och B hålles i *Boden* den 29 och 30 april med början första dagen kl. 10 f. m. Frågor insändas till undertecknad. Anmälan om deltagande i mötet sändes till predikant *A. N. Josefsson, Boden*. Alla välkomna.

Fr. Säfström.

Limhamns friförsamling håller missionsmöte på »Tabor» påskdagarna den 11, 12 april. Predikanter bliva: Magister *Sölvén, Göteborg*, kandidat *A. Andersson, Lund*, kyrkoherde *Stenström, Bunkelö*, *J. Svensson, Helsingborg*, och *P. E. Dalqvist, Malmö*. Kollekt upptagas för missionen. Alla välkomna!

Ture Danielsson.

Årsmöte firar *Upplands Ansgarieförening* i *Lutherska missionshuset* i *Uppsala* påskdagen den 11 april 1909 kl. 11 f. m. Föredrag av redaktör *Aug. Bohman* m. fl. Konferens hålles med ombuden å samma plats påskafton den 10 april kl. 11 f. m.

Ansgarieföreningens styrelse.

Smålands och Östergötlands predikantförbund håller sitt årsmöte i *Ljungby* onsdagen och torsdagen den 28 och 29 april.

För erhållande av logi hänvänder man sig i god tid till predikanten *F. Hellström, Ljungby*.

Frågor och överläggningsämnen insändas till undertecknad under adress: *Jönköping*, före den 10 april.

A. Ohldén.

Femtioårsjubileum firar *Stora Tuna missionsförening* den 10—13 april i *Missionskyrkan* i *Borlänge*.

Som predikanter väntas lektor *P. Waldenström*, distriktsföreståndare *C. F. Nyström* samt predikanterna *H. Boman, Visby*, *K. O. Samuelsson, Arboga*, *G. Wilander, Valla*, och stud. *O. L. Carlsson*. Allmänheten är välkommen.

P. Nilsson.

Nordöstra Västmanlands missionsförening håller sitt sista kvartalsmöte i *Huddunge missionshus* lördagen den 24 och söndagen den 25 april. Mötet börjar kl. 3 e. m. första dagen. Föreningens predikanter.

O. Lidén.

Predikantmöte för andra distriktet hålles i *Sollefteå* den 13—16 instundande-maj med början kl. 10 f. m. den första dagen. Predikanter och församlingstjänare inbjudas vänligen att komma med. För erhållande av logi göres anmälan till pred. *Aug. Palmér, Sollefteå*. Frågor för mötet insändas till undertecknad före den 30 april.

Å möteskommitténs vägnar
Aug. Johansson.

Missions- och församlingstjänaremöte blifver vill Gud i *Stenstorps missionshus* den 18 april kl. 11 f. m. Distriktsförest. *Aug. Hansson* kommer att närvara. Alla missionens vänner inbjudes.

Ad. Cedermark.

Enligt uppdrag
J. A. Ahlqvist.

Missionsskolan,

Svenska Missionsförbundets läroanstalt

på Lidingön

börjar ett nytt läsår den 1 nästkommande september.

Ansökan om inträde skall insändas till skolans Rektor *N. Wikander, adr. Missionsskolan, Lidingö Villastad*, före den 1 juni och vara åtföljd av

- 1:o) en kort och samvetsgrann, av den sökande själv skriven redogörelse för hans andliga livs uppkomst och utveckling;
 - 2:o) intyg av en kristen församling, en missionsförening eller, där sådant icke kan anskaffas, av minst två kända personer, a) att den sökande är känd som en sann kristen, och b) att han under någon tids predikoverksamhet ådagalagt, att han äger förutsättningar för att kunna utbildas till en duglig predikant eller missionär.
 - 3:o) bestyrkt avskrift av betyg, som visar, att han genomgått fullständig folkskolekurs eller, om sådant ej äges eller ej kan anskaffas, intyg av kompetent person, att han äger motsvarande kunskaper;
 - 4:o) en förbindelse av en kristen församling, missionsförening eller enskild, godkänd person, att den ansvarar för hans underhåll vid skolan;
 - 5:o) åldersbetyg från pastor i den församling, där han är kyrkskriven;
 - 6:o) läkareintyg.
- I regel intages ej någon, som är under 19 år.
I ansökan må tydlig adress uppgivas.

Skolstyrelsen.

Boknyhet.

På *Svenska Missionsförbundets förlag* har utkommit
**Hela bibeln tillsammans med
Missionsförbundets sångbok,**

tryckt på fint engelskt papper i samma format som den redan tillgängliga *Nya Testamentet* med sångboken.

Pris: äkta chagrinband, skimmersnitt och fodrad med skinn 8: 50. D:o med övervikta kanter 9: 00.
Vid partiköp lämnas 20 % rabatt.

Boken föreligger färdig och rekvideras från

Svenska Missionsförbundets Expedition,
Stockholm.